

España, S. A.

VÍCTOR B.

Hay numerosos precedentes de hombres de empresa que han triunfado en política, pero no conozco ninguno a la inversa. Por otra parte es lo lógico. Es mucho más difícil ser empresario que ser político. El empresario trabaja por objetivos y si no los cumple, se hunde. El político funciona por promesas y si no las cumple, se disculpa. Un empresario trata de optimizar resultados con los recursos de que dispone; un político decreta los recursos que cree necesitar para realizar el proyecto. Si la empresa necesita créditos tiene que ir al Banco, pagar caro y cumplir el pago. O va a la cárcel. El Estado puede empeñarse hasta las orejas y a la hora de no pagar, llorarle al Fondo Monetario Internacional (F.M.I.). Como México. Como Argentina. Como Rusia. Y no sólo no va a la cárcel sino que encima le ayudan a salir del agujero. El político crea una parafernalia de ideologías, símbolos, principios y doctrinas. El empresario tiene que presentar cifras.

Otro gallo nos cantara si el ciudadano decidiera un día ser accionista.

Accionista de España, S.A., empresa seria, importante, fundamental. Pero empresa; es decir; proyecto común en el que se invierte para obtener resultados.

Acciones que cada vez costarían más caras y de las que se esperarían dividendos de seguridad social, sanidad eficiente, jubilaciones dignas, trabajo... Que pague más el que más tiene es sólo media verdad; la otra mitad sería para que cada uno reciba lo que necesita.

Y si el humilde necesita y es justo que tenga más subsidios, sanidad, vivienda, enseñanza... el que más paga necesita más investigación, más ayudas en comercio exterior, más estímulos a la inversión, más apoyo tecnológico... aunque sólo sea para poder seguir pagando más.

El día que nos veamos como accionistas de España, S.A., no votaremos ideologías, sino eficacia.

De París a Tombuctú: de Hollywood a les Coves

ALBELLA

De París a Tombuctú és el títol de la pel·lícula que està filmant el cineasta valencià Luis García Berlanga a Peníscola. De Hollywood a les Coves se suposa que és un viatge que hauria de fer l'actor principal de la pel·lícula, el veterà Michel Piccoli. I dic a les Coves, però més concret va ser a la curva dels Murs de la carretera d'Alcalà, ja que allí es va iniciar el rodatge i els Murs va ser l'escenari natural durant dos dies d'un dels passatges de la pel·lícula. El tercer dia van rodar a Peníscola i el quart van tornar cap a les Coves, i en aquesta ocasió van ser la partida de Quericons i la curva de Parrús el lloc on van filmar.

L'argument d'aquesta pel·lícula que va començar Berlanga el passat dia dos de novembre en terres covarxines, tracta d'un cirurgià de París que intenta suicidar-se, paper interpretat per Michel Piccoli. A falta de coratge per dur a terme el suïcidí, determina anar a Tombuctú en bicicleta, ja que allí es creu que trobarà la mort amb més facilitat. Durant el viatge li ve de pas el poble de Peníscola, que en la ficció es Calabuch, títol d'altra pel·lícula de Berlanga que va fer a Peníscola en 1956. Un floronco obliga al protagonista a parar-se a Calabuch i allí comencen a passar-li desastres com el que es va rodar als Murs.

En aquest tram de carretera plena de curves i costeruda, el personatge es troba cansat de pedalejar i s'arrosse-

ga al darrere d'un camió carregat de taronges amb tan mala sort que la porta s'obri i li cauen les taronges per damunt. Al mateix temps passen un grup de funeràries i una, amb viuda despampanant inclosa es para per recollir al ferit.

Tot açò va costar dos dies de gravar i des de les set del matí fins passades les sis de la vesprada, motoristes de la Guàrdia Civil parant el trànsit, càmeres, grues, focus, efectes especials, és a dir, tota la parafernàlia de gravació a la curva dels Murs. Els veïns de les Coves que van passar aquestos dos dies per allí, no tenien molt clar encara de què anava la història i per la nit tot eren comentaris pels carrers. Després dels Murs, translladaren l'equip de gravació als Quericons i un altre dia començaren a tallar el trànsit, esta vegada de la revolta fonda fins la casilla del Collet. Durant este dia Berlanga va transformar els Quericons en un camp militar de pràctiques de tir de l'ONU amb explosions i fum inclosos.

Berlanga té previst gravar a Peníscola durant unes sis setmanes i a banda del que es va filmar al terme de les Coves, també pensa gravar a Càlig. Pel que fa a la resta d'artistes que intervindran en la pel·lícula, estan Concha Velasco, Juan Diego, Santiago Segura, Javier Gurruchaga, Luis Ciges, Javier Lázaro, Estefanía Sandrelli, Fedra Lorente i Pepe Sancho entre d'altres.